

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 6 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 14 Martie st. v.

Parlamentul maghiar se află pe la sfârșitul discuțiilor asupra Șș-lor 24 și 25 din proiectul de lege militară.

Patru săptămâni dealungul în dieta din Budapesta nu s'a făcut altceva, decât s'au adus la argumente pro și contra acestor paragrafi și numărul oratorilor s'a urcat până la considerabila sumă de 130 de deputați, ceea-ce stă ca un lucru singuratic în istoria parlamentarismului.

Și astfel nu e mirare, că deputații din opoziție, căutând fiecare după nouă argumente în contra noilei militare, au venit adese-ori în contradicție cu ei înșiși și nu odată au trebuit să constate adevăruri, pe care între alte împregiurări și cu alte privilegii nu bucurau le-ar fi recunoscut.

Di Emil Ábrányi, unul dintre cei mai sârbătoriti poezi ai Maghiarilor, a constatat în ședința penultimă a dietei maghiare că, abstracție făcând dela acele ținuturi, în care se află o populație aproape curat maghiară, la generațiile mai nouă se ține de cele mai rare excepțiuni acela, care scie în adevăr bine concepția ungurească. Mai departe a treia parte din cea mai considerabilă și mai cu influență clasă în Ungaria, din negustorime, concipiază și corespundează încă și astăzi în limba germană. Deasemenea și în centrul comerțului, la bursa din Budapesta, astăzi, după 21 de ani dela restabilirea constituției, se comunică și de și în limba germană, întocmai ca la bursa din Viena ori la cea din Berlin. Cu un cuvânt, limba armatei e germană, limba comerțului în mare parte e germană, arta executivă și instructivă din Ungaria e în mare parte germană, majoritatea locurilor de petrecere din Budapesta e germană, chelnerii, birjarii, expresii sunt în majoritatea lor germani și tot astfel se pot ceti pe păreții din capitală și apeluri și plcate germane.

Și când acest novit în ale jocului de-a parlamentarismul le spune toate acestea, spre a arăta secretarului de stat Berzevichy, cât de neîntemeiate au fost motivele, pe care acesta într'un discurs de mai nainte le-a adus pentru măsurile ce ministrul Csáky le-a luat în privința instrucțiunii limbii germane la liceele maghiare, — tot el respinge paragrafi din cestiune ai proiectului de lege militară sub cuvânt, că jignesc interesele voluntarilor de un an maghiari, care siliți fiind să facă examenul de oficer într-o limbă „străină“, vor veni

ușor în poziție, de a mai servi și al doilea an activ.

Mai interesante sînt însă lucrurile, pe care corifeul stîngei extreme, dl Gabriel Ugron, le-a spus în ședința de Sâmbătă a dietei din Budapesta. El a laudat politica ce domnesce în ceealaltă parte a monarhiei cu privire la împăcare a naționalităților și a susținut, că prelîngă politica aceea, limba de comandă germană a armatei nu se va mai pute susține decât cel mult încă 5—10 ani. Căci cu șapte milioane de Germani statul încă nu se poate menține ca german.

Sînt în adevăr prețioase mărturisiri, pe care involuntar le-au făcut acești doi deputați din stînga extremă.

Unul ne-o spune verde, că de 21 de ani, decînd Maghiarii stăpînesc țările coroanei ungare, limba maghiară nu a cîștigat nici un teren, că în Ungaria numai puțini sciu serie corect ungurească și că armata, comerțul, artele și toate sînt germane. Ear' celalalt laudă o politică, care în Ungaria nu se urmează și care prin urmare ar trebui să se urmeze, căci o naționalitate de șapte milioane încă nu poate imprima statului caracterul ei național.

Naționalitățile nemaghiare de sub oblăduirea maghiară încă s'ar bucura, dacă și față cu ele s'ar urma politica, pe care cabinetul contelui Taaffe a preconizat-o în ceealaltă parte a monarhiei față cu naționalitățile negermane de acolo. Și s'ar bucura și mai mult, dacă Ugron și conaționalii sei ar trage cuvenitele consecuențe din adevărul ce l'a spus în legislația din Budapesta și ar admite, că cele șapte milioane de Maghiari din Ungaria încă nu pot imprima statului caracterul național maghiar. Cu atât mai virtos, cu cât, după însuși cel mai înflăcărat Maghiar, dl Emil Ábrányi, 21 ani de stăpînire maghiară nu au fost suficienți a cîștiga limbii maghiare destulă valoare în viața publică și socială a acestui stat.

Abstracție făcînd dela împregiurarea, că după constatările lui Ábrányi ar deveni absurde toate sbuciumările Maghiarilor în contra limbii germane, conducătorii și organele de publicitate ale naționalităților nemaghiare nu ar mai pute fi considerate de neale, nepatriotice și agitatoare din cauză, că *propter pacem* voesc ca să se mențină și mai departe caracterul poliglot al statului ungar, acel caracter, pe care conducătorii monarhiei habsburgice îl recunosc în privința întregii monarhii, și dl Ugron ar ave poate ocaziune destulă să

laude și politica ce se urmează în Ungaria însăși.

Vorbele acestor domni sînt însă vorbe scăpate pe la sfîrșitul unei discuțiuni, în care s'au amestecat limbile, și după votarea legii militare, aibă ea ori-și-care urmare pentru actualul guvern, poetul Emil Ábrányi va preamări Ungaria cea maghiară cu aceeași însuflețire ca și până acum, ear' dl Gabriel Ugron nu-și va mai aduce aminte de ceea-ce a ăis și va căde earăși în acel șovinism, de care e condus el și toți conaționalii sei față cu naționalitățile nemaghiare.

Îi cunoaștem pe concetățenii noștri maghiari cu mult mai bine, pentru-că se nu putem trage cu buretele preste unele și altele dintre mărturisirile ce le-au scăpat unii dintre părinții patriei în focul discuțiilor asupra proiectului de lege militară.

Ele rămân însă pentru posteritate și noi rămănem cu mîngăierea, că cel puțin în ciasul primejdiei pentru noi și pentru ei ne vîm pute provoca la adevărurile exprimate de politici maghiari cu privilegiul acestei desbateri și la șovinismul și intoleranța, cu care am fost și sîntem tractați și care vor fi produs în cele din urmă primejdia.

Procesul de presă al „Luminătorului“

Cetim în „Luminătorul“ de Sâmbătă, că recercarea judelei de instrucție din Arad pentru începerea investigațiunii a sosit la trib. reg. din Timișoara. Redactorul domnului Paul Rotariu a fost citat înaintea judelei investigator pe ziua de 20 l. c. n. Articollii incriminați sînt articollii din Nr. 89 și 90 din anul trecut. Acusa se întemeiază pe §-ul 172 din codicele penal pentru „agitare la ură în contra Maghiarilor“.

„Naționalitățile există, măcar de nu ar fi.“

I.

Cuprinși de adîncă și legitimă indignațiune, ne ocupăm astăzi cu aceste cuvinte, rostite din partea deputatului ungar Thály în parlamentul unguresc din metropolea Ungariei. Dl Thály va să ăică este „părinte al patriei“. Este unul din acei „părinți ai patriei“, care ar trebui să aibă în vedere binele și înflorirea obștească a patriei.

Ne bucurăm de mărturisirea dlui deputat Thály, când auzim că spune în auzul lumii, că „naționalitățile există“. Pentru noi din multe puncte de vedere, — și chiar politice, — această

mărturisire a dlui deputat are o deosebită însemnătate.

După-ce în special noi Românii am știut, că există pe pămîntul patriei noastre; după-ce noi Românii am mărturisit fără întrerupere și cu multă tărie, că există și ne și apărăm existența; după-ce tot noi Românii pe basa existenței noastre am pretins și pretindem drepturi egale cu Maghiarii pe acest pămînt, pe care îl apărăm alături cu celelalte naționalități prin avutul nostru în sînge și bani; și după-ce existența naționalităților, — între care ne considerăm și noi Românii, — o mărturisesc în parlamentul țerii și un deputat ca Thály, care ne poate fi nouă ori-și-ce, numai amic nu, noi Românii, în special noi, nu putem decât să ne bucurăm, că dl deputat Thály a fost atât de cu considerare față cu naționalitățile, încât ca pe nisce orfane le arată parlamentului că există, le arată în cele din urmă lumii, că naționalitățile există, de bună seamă își rezervă dreptul lor, de a vorbi atunci, când masca șovinismului unguresc va fi cădută de pe ochii „părinților patriei“.

Noi din parte-ne sîntem mai mult dispuși a crede, că este o apucătură șireată aceea, când se accentuează pe toate coardele, că „ceștiunea naționalităților“ nu există în Ungaria. Cine însă este dispus a crede una ca aceasta, trebuie să-și ăică, că trăesc în iluziuni.

Nu noi, dar' chiar Maghiarii, care rezonază calm și asemenea domnului deputat Thály, sciu și cunosc cu mult temei, că cestiunea naționalităților tot are să vină odată la frîngerea pâinei. Pentru-că naționalitățile există tot așa astăzi, după-cum au existat și atunci, când s'a creat legea despre existența lor în regatul Ungariei.

Ar fi în cele din urmă o absurditate a nu recunoașce naționalitățile chiar pe baza acestei legi, care încă până astăzi nu este abrogată și de care lege de altă parte se folosesc politici maghiari la diferite ocaziuni, în scopul de a se lauda: că sînt de fericite naționalitățile în țările de sub coroana Sîlui Stefan.

Una din două: sau să se abroage legea din cestiune, ca să scie naționalitățile, că și acest ultim razim de mîngăiere li-s'a nimicit; sau să se declare, că naționalitățile există și au și drepturi, — după-cum le au, — garantate și pe baza legii de naționalități.

Rămîne însă deschisă întrebarea: oare va înceta cestiunea naționalităților, chiar abrogându-se legea menționată?

Noi, și cu noi vor ăice chiar și Maghiarii iubitori de patria lor, că cestiunea naționalităților va fi în astfel de cas discutată cu mai multă vehemență.

O națiune nu este și nici nu poate fi omorită prin o simplă trăsura de peană! Dar' unde este vorba de trei, patru și cinci națiuni? Când adevă este vorba despre națiuni cu trecut istoric, cu aspirațiuni culturale; când adevă este vorba despre națiuni, care țin alături cu viața la existența lor!

Și dacă am pune ori-și-cum această întrebare, ajungem la rezultatul, că cestiunea naționalităților există în Ungaria; că cestiunea naționalităților prin pactul dualistic a venit la iveală mai mult decît ori-și-cînd până aci și că termenul puțin politic de „rasă“, usitat la adresa naționalităților nemaghiare, se poate aplica, dacă ne este iertată expresiunea, la rasa de cai, nu însă la oameni, care trăesc pe același pămînt, sub aceleași influențe climatice și au unul și același mod de viață, cu singura deosebire, că vorbesc diferite limbi. Pot să ocure rase de oameni — ca colonii — în Asia, Africa, America și Australia, nici-decît însă chiar pe pămîntul Ungariei, care este aproape în inima Europei. Întreaga omenime este împărțită după autorități științifice, recunoscute, ca: Leibnitz, Lapepède, Linée, Kannt, Hunter, Buffon, Blumenbach și alții, în 4 rase și maximum 15 rase. Această împărțire este făcută sau după continent sau după culoarea pielii.

Ei bine, nu vedem nici o auctoritate maghiară? Cum rămîne atunci cestiunea, că Ungaria, singură Ungaria, să aibă 6—8 rase deosebite?

Dar' ce se ne mirăm? În Ungaria multe se întîmplă, despre care lumea cultă nu are cunoscînță. Savanții ar trebui aduși de urechi pe pămîntul Ungariei, ca să se convingă despre descoperirile savanților maghiari.

Noi Românii vom mărturisi totdeauna, că facem parte din popoarele rasei caucasice și dimpreună cu Francezii, Italianii, Spaniolii și Portugezii formăm regina-gintă numită latină. Ear' ca popor ne numim cu multă mîndrie: Români.

Sîntem așadar! Români! Nu sîntem însă: „*Román ajku Magyarok*“.

Și cine ne dă această numire greșesc foarte mult din punct de vedere al realității existenței noastre naționale.

Aceasta este o numire foarte seducătoare.

Pămîntul acesta, care este patria noastră, patrie scumpă și iubită, nu

FOIȚA „TRIBUNEI“

Un glas din iezarul Sevastiei.

Se plîng mereu Românii, mereu se jeluiesc. Că neamuri d'altă limbă din țeară-i asupresc, li store cu nedreptatea, li frîng sub grea povară,

C'asupra-le țes ură, urgie și ocără,
Că le pustiesc limba, ce au mai scump pe lume,
Și că prin viclășuguri le schimbă și-al lor nume,
Deci dacă aste fapte de crudă prigonire
Se sîrvesc chiar ăilnic spre-a noastră umilire,
Cu stat este, ca față de-atîtea mari nevoi
Să ne hulim noi singuri, noi înșine pe noi,
Vădit și pe 'ntrecute în fața lumii mari,
Când noi ăicem cu fală, că sîntem cărturari.
Au nu sînt altuite a frii legi și-n noi,
Să ne sleim într'unul vădîndu-ne 'n nevoi,
Să stringem dese șiruri și să ne apărăm,
Și-ori-care nu ne cruță, nici noi să nu-l cruțăm,
Căci până-cînd dușmanul ne simte scăpătați
Și-n vrăjbi pîn' la cuțite, orbiți, destrăbălați,
Și până-cînd el ulmă, ca șoimii la vînat,
Că frate pe-al seu frate, să-l vindem ne-am dedat,

Până atunci de-a surda! în sec ne-om sîrcoi,
Căci trau cu ticnă 'n lume noi nu vom dobandi.

Slugi-vom de batjocuri la cei-ce ne strivesc,
Privi-vom frânți în suflul la ei cum ne smeresc.
Pe luncușul luciuc ce trece 'n povărnîș,
Au nu ni-e dat de vreme să stăm la coborîș?!

Boița, în ziua de 40 de sînți 1889.

Ioan Bobeică al Opriiții.

Silviu Pellico.

(Urmare).

În curînd însă Porro fu suspiciunat ca capul unei conspirațiuni și fiecare pas al seu era spionat. Guvernatorul Milanului, într'o epistolă adresată principelui Metternich, între altele scrie: „că el (Porro) e un om vanitos, care cu drept cuvînt se poate suspiciuna de o persoană importantă și periculoasă a opozițiunii, care în furia sa neputincioasă se mîrginesce a calomnia guvernul cătră călători, și că el a făcut multe și a cîștigat mulți liberali în Milan.“

Dar' înzadar! Însuflețirea se răspîndesc, palatul lui Porro devine o adevărată palestră a muselor, unde se aduna o mulțime de talente. Suflul conversațiunilor, precum și făuritorul cel mai activ al nouăților, cu deosebire literare, era Silviu Pellico, tînrul poet, care cu opul seu dramatic „Francesca da Rimini“ făcuse o furoare ne mai pomenită și își cîștigase un renume extraordinar. Fanatismul deșteptat în toate părțile Italiei, unde fu reprezentat pe scenă acest cap de operă, era așa de mare, încât pusesse guvernul austriac pe cugete serioase. În Bolonia aplausele obținute de trupa teatrală „Modena“ fură așa de frenetice, încât trebuiră să se re-pețească câteva bucăți din piesă, lucru ne mai auzit în analele societăților dramatice. Din care cauză societatea aceasta fu oprită a mai reprezenta tragedii și actorul, care mișcase publicul așa adînc, fu trimis în arest.

Focul libertății și neafîrnării era ațîțat, dar' nu era aprins încă în inima Italianilor,

era destul însă o suflare ușoară ca să erumpă în un incendiu general. Secta „Carbonarilor“, născută în statele Papei, mergea reslăindu-se prin întreagă Italia, amicii lui Porro și Confalonieri urgisiau principiile scălciate ale acestei secte, căci direcțiunea ce voiau ei să decă principalilor politici trebuia să corăspundă întru toate recerînțelor și spiritului timpului. Literatura clasică de mult timp amuțise (luând afară scrierile lui Alfieri și Porini), nu mai dădea nici-un strigăt, ca astfel să facă de batjocură pe contimporanii decadentei literare. Cercetătorii casei lui Porro simțeau lipsa, de a scoate din amorțeală spiritele Italianilor și a-i convinge, că jugul străin trebuie sfărîmat cu puterile proprii, ear' nu cu ajutorul altora. Dar' era greu, ca sub ochii Austriei vigilante și suspicioatoare să se poată redigia un jurnal, care să exprime aspirațiunile patriotice ale generațiunii mai nouă și să scape de a nu fi legați cu mîinile în spate de sbirii nemernici. Într'o ăi mareșalul Bubna, după-cum narează istoricul C. Cantu: „văierându-se, că literatura denervată și fără colorare nu mai prinde a progresa, Porro îi răspunde, că lipsește critica serioasă, Bubna expune condițiunile referitoare, care sînt acele reclamate în 1847; apoi în focul discuțiunii Porro propuse să se facă încercarea cu un jurnal“. Astfel isvorî ideea „Conciliatorului“, care numai decăt își începu activitatea sa.

Colaboratorii acestui ăiar erau: Berchet, Camil Ugoni, Petru Borsieri, Ioan Scalvini, istoricul Sismondi, Pellegrino Rossi, Romagnosi, Manzoni, marchisii Ludovic de Breme și Ermes Visconti, conții Ioan Arrivabene și

Dal Pozzo, Rasori, Carlini, Mossotti și alții, „o mulțime onorabilă“ — cum ne spune Guiria — „care reprezenta geniul Italiei ce lupta în contra apăsării entropitoare a Austriei; care reprezenta o literatură nouă, care nu se îndestulia cu frumosul artistic, și studia serios toate neajunsurile, ideile populare, sentimentul național și înțelepciunea civilă“. Colaboratorul primar la acest ăiar imprimat, nu de speculatori, ci de inimi sincere și iubitoare de răspîndirea adevărului, era Pellico, care purta și oficial de secretar. Acest ăiar apără prima oară în 3 Septemvrie 1818 și apărea de două ori pe săptămână, Joia și Dumineca.

Colaboratorii își desvleiau ideile lor patriotice, ear' direcțiunea făcea pe recensentul și aplica ea însăși foarfecile fără-milă, pentru a nu da ansă de suspiciune.

Dar' „Conciliatoarele“ nu scăpă de sfășierile guvernului. Nu preste puțin censura guvernului începu a mutila, mai înteu cu discrețiune, apoi cu furoare uricioasă articollii, pe care nu-i puteau urmări. „Conciliatoarele“ dură ceva mai mult de un an, în care restimp se tipăriră 118 numeri. Niccolini de Brescia, într'o epistolă adresată lui Ugo, ăice într'altele: „Conciliatoarele“ nu e mai mult de a se considera ca simplu romantic, ci național. E o flacără sfîntă, care se înalță în întunerecul și gerul patriei noastre și nu trebuie la nici un cas lăsată să se stingă“. Dar' poliția austriacă, care în fiecare butuc vedea câte un conspirator, își ținea ochii ațîțiti asupra casei lui Porro, numărînd pașii acolora, care o cercetau, și neavînd pace până nu va fi împrăsciat acea ceată onorabilă de apostoli ai liber-

tății și neafîrnării patriei lor iubite. Maroncelli și Pellico, poate pentru-că călătoriile lor multe au stîrnit suspiciune, erau cu deosebire urmăriți.

Gohehausen, directorul poliției din Veneția, pe acești doi patrioți îi caracterizează astfel: „Ori-cine vădîndu-i, nu ar recunoașce în ei decăt doi rafinați, capaci a sustine cu oare-care elocuență opiniunile lor literare, dar' necapaci pentru o întreprindere, în care s'ar pretinde sufragiul opiniunii comune“. Sărmanul Neamt, ce testimoniu de paupertate își dă el însuși, arătînd că de puțin cunoașce Italianii adevărați, precum și pe acești doi bravi reprezentanți ai caracterelor italiene. Din toată caracterisarea lui se vede, că acești doi nu prea sînt de temut, și totuși guvernul umblă în rușul capului, cercînd cum să se scape de ei, punîndu-i în feare, mai ales după mișcările naționale din Neapol, deși erau potolite deja.

Nu mult a trecut și sbirii își ajunseră scopul, căci Maroncelli fu arestat. Puține ăile după arestarea lui, soțul seu nedespărțit Pellico, — reîntorcîndu-se din o călătorie la Turin, apoi la lacul de Como, unde petrecea Porro cu familia sa, — fu prevenit și sfătuit de amicii sei să fugă, căci sbirii sînt pe urma lui. Dar' Silviu nu se putea decide la o fugă rușinoasă, conștiința lui era curată, a suferi pentru națiune 'i-se părea un de obligator, deci rămase neînduplecat prelîngă toate rugămintele amicilor sei, și în 13 Octomvrie 1820 fu și el arestat și dus în temnițele de pe insula S.-Margareta, care după o jumătate de secol fură prefăcute în un palat bine întă-

este pentru noi Români ca o casă închiriată! Este mai presus de toate tot mai așa o proprietate a noastră și nealienabilă, după-cum este și pentru poporul maghiar. Ne-am face trădători de patrie, dacă nu am susține la nealienabilitatea patriei noastre cu neșărmătată credință și cu neînvingătoare dragoste.

Capul acestei patrii este însă Maiestatea Sa Domnitorul nostru, care ne iubesc deopotrivă atât pe noi, cât și pe Maghiari, și tot în acea măsură și pe celelalte popoare aflate sub înțeleptă conducere a Maiestății Sale.

Acest cap încoronat siguri sîntem că scie despre „poporul român” și scie, că există ca popor supus și credincios Tronului și întregii dinastii. Așadar ca popor deosebit de poporul maghiar! Dacă deosebiți sîntem de poporul maghiar, avem totuși ceva comun: patria.

Patria aceasta după tipicul de astăzi se numește Ungaria. Ungaria, ca și întreaga monarhia austro-ungară, este un stat poliglot, în care elementul maghiar face abia una din trei părți. Aceasta o știu și Maghiarii tot pînă la unu.

Am voi să scim, pe ce basă de drept terțialitatea maghiară voescă a nu recunoască naționalitatea fiecărui popor existent pe pămîntul Ungariei, așa după-cum pretind deoparte resoanele de stat, ear' de alta egalitatea civică a popoarelor de sub coroana Sf. Stefan?

Noi Români, ca toate celelalte naționalități din Ungaria, ne numim așa după-cum ne este numele. Ca să ne numim *Maghiari de limba română* ar însemna a abdică de naționalitatea noastră și a contribui pe această cale chiar cu consentimentul nostru la nerecunoașterea existenței noastre.

Cine are dorul ca să o facă aceasta, facă-o pe propriul său cont, nu însă, nici-decît nu, în numele poporului român.

În fine ceea ce susținem noi despre poporul român, susțin toate celelalte naționalități despre naționalitatea lor.

Din acest punct de vedere ori-cît s'ar încerca politici maghiari a acoperi cu un lîntoliu, fie chiar de fer, ca petele naționalităților, deoarece pe acel lîntoliu stau scrise, stau tăiate de providință literele vecinice: „Aici trăiesc și există naționalitățile.”

Care va să dîcă aici pe pămîntul Ungariei există alături cu Maghiarii și de ce milioane de nemaghiari?

Așa e!!

Cine o mai scie aceasta? O scie întreg parlamentul dela președintele Tisza începînd și pînă la dl Thály!!

Până la dl Thály, care s'a exprimat: *naționalitățile există!!* Tot dl deputat Thály, prelungă dragostea ce a arătat cu această ocaziune pentru naționalități, a mai adaus la adresa naționalităților: *măcar de n'ar fi!* Adecă se nu există!!

Pentru-ce se nu existe naționalitățile? I. M.

rit și măreț ce poartă numele de „Rebecchino”.

Ce a suferit Pellico dimpreună cu alți fruntași ai națiunii italiene în „Piombi di Venezia” și în Spielberg, puțin vor fi să ne scie, fiind subiectul cărții de aur „*Le mie prigioni*” (care e tradusă și românește, deși într-un stil și limbă cam greoaie). Deci cred a nu fi de lipsă să risipesc cuvinte și fraze pentru preamărirea acestui op literar, care în lumea europeană făcuse o așa furoare, încât fu tradus aproape în toate limbile; grozav a fost efectul ce l'a făcut asupra Austriei, căci a atîna-o mai mult ca o victorie raportată pe câmpul de luptă. Nu voiu pune sub discuțiune meritul celorlalte produse ale ingeniului său, cum sînt: tragediile, cântecele, liricele, datorițele omului și epistolarul, căci ca să pot vorbi aproximativ numai, aș avea lipsă de un studiu îndelungat și adîncit; pentru ceea-ce nu am destulă încredere în puterile-mi intelectuale și nici împregiurările nu imi dau destul curaj; caracterizarea lor *per extensum* o aflăm la Giring și Briano.

Voiu cerca însă a atinge calitățile lui spirituale, care astăzi, durere! sînt așa de rari și apoi voesc a desmînti pe acei rătăcioși, sau mai bine dîs invidioși, care se încercară a-l înegri înaintea lumii, numindu-l apostat, reacționar și iesuit. Bine ar fi, ca pretutindenea să aflăm astăzi bărbați de temperatură sa, să avem cît de mulți tineri, care cu atîta talent și sciință se împreune atîta tărie de suflet, atîta patriotizm, desinteresare, modestie și încredere în D-zeu.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 14 Martie st. v.

Afacerea Rohonczy.

Comisiunea de imunitate a casei deputaților s'a ocupat zilele aceste cu incidentul deputatului Rohonczy. Într-o declarațiune în scris, Rohonczy expune următoarele: Pe la sfîrșitul ședinței casei deputaților dela 19 Martie, el a dat la ceartă cu mai mulți membri de ai opoziției și a părăsit sala într-o stare foarte agitată. Când și-a luat pardesiul din garderobă, vîdî dinaintea lui Ivánka pe un copilandru nu tocmai bine îmbrăcat, care amenința cu mîna pe Ivánka și îi striga: „D-ta ești un mameluc miserabil, care mie nu-mi poruncește deloc!” El de opt ani nu a mai comunicat cu Ivánka, dar' faptul, că un moșneag de șeptedece de ani, un deputat dietal, este în felul acesta insultat decătră un băietandru, i-a vătămă sentimentul de dreptate astfel, că a prins pe acesta de guler și i-a dîs: „Ce fel de impertinență e aceasta?” și voia tocmai să-l predea servitorului, când băiatul se adresă către el cu cuvintele: „Și d-ta ești un mameluc obrăsnic!” În urma acestei insulte, el nu a putut să se modereze și l'a pîlmuit odată sau poate și de două-ori. Numai decătră după aceea s'a dus apoi la Ivánka, spre a-l întreba despre purtarea scandaluoasă a celui tinăr, când fu deodată lovit în față. El crede, că după aceasta a prins pe tinăr de piept, spre a-l bate. Își aduce aminte, că i-a fost aplicat deja două lovituri preste cap, când interveniră mai mulți deputați, pe care în agitațiunea ce era nu-i cunoșcuse; când a observat însă, că băiatul putea să scape nepedepsit, și-a adus aminte, că are în buzunar un revolver. Patima a învins asupra minții și a descărcat revolverul asupra picioarelor băiatului. El spune mai departe, că mai mulți deputați opoziționali au mers după împușcătura spre el și au luat o ținută amenințătoare, la ceea-ce el le-a răspuns: „Eu am puscat pentru-că am fost pîlmuit, și asta voiu face-o cu ori-care, care m'e va mai ataca în felul acela!” Rohonczy combate apoi deosebite versiuni ale diarelor, ca-și-cînd el ar fi bătut pe acel băiat și mai tîrziu.

În decursul desbaterilor comisiei, Ivánka a ilustrat procedura tinărului. Melzer a dîs, că între insultarea lui Rohonczy și între puscătura de-abia au decurs vre-o câteva secunde. Orbán pretinde a fi vîdît, că mai mulți deputați, între care Beöthy și Boncza, ar fi dat în băiat cu bastoane și corturi. Baronul Nopcia și Gulaczy spun același lucru.

Continuarea desbaterii s'a amînat pe astăzi.

Sporirea armatei române.

Din București se împărtășește, că ministrul de război Manu, cu privilegiul consultării asupra cerințelor pentru armată, a propus comisiei bugetare sporirea armatei române prin sistemisarea de către două companii per-

manente la fiecare regiment de dorobanți. Chietuilele acestei înnoiri se vor acoperi prin economisări pe alte terene ale administrației armatei, și ministrul a dat expresiune speranței, că va fi poate cu puțință de a ridica statul contingentului stabil în fiecare regiment de dorobanți la mărimea unui batalion.

Rusia și situația în Sîrbia.

Rusia începe a fi deja neliniștită, după-cum se vede, din cauză, că regina Natalia și metropolitul Mihail nu s'au mai întors încă în Sîrbia. Unele diare rusești sînt deci aplicate a crede, că regenții sîrbesci sînt austrofili. Astfel „Moskovskia Vedomosti” scrie, că austrofilismul deschis al regenților sîrbesci face asupra Rusiei o impresiune deprimătoare. Ce e drept, ministrul Gruici e liber de această iubire față cu Austria, el dimpotrivă simpatizează cu Rusia, dar' puterea zace în mîinile lui Ristici, care îl poate destitui pe Gruici, când va voi el. Dar' regenții sîrbesci vor trebui să cadă, dacă vor pași pe urmele regelui Milan. „Novosti” de asemenea e de părere că, după toată probabilitatea, regența e hotărîtă a nu întreprinde nimic ce ar pute produce nemulțumire în Viena ori în Berlin. O asemenea politică s'ar pute numi precăută sau comodă, dar' nu poate fi la nici o întemplantare durabilă. Atât „Novosti”, cât și „Novoe Vremia” pretind rechemarea reginei Natalia și a metropolitului Mihail în Sîrbia.

Noul program al dlui Crispi.

La 21 l. c. majoritatea parlamentului italian a ținut o întrunire intimă, în care dl Crispi, președintele noului cabinet, a arătat aderenților sei planul său în ceea-ce privește guvernul terii în viitor. Dl Crispi a declarat, că deoarece criza ministerială ce a preocupat atîta timp parlamentul și opinia publică a terii a fost cauzată de cestiuni financiare, pe viitor nu va propune nici-un alt proiect de contribuțiuni, decătră el pentru revisuirea dărilor pe case, ear' chietuilele necesare le va acoperi din economiile ce le va face, unde va fi posibil, ca aceste să se facă. Pentru toate aceste are însă, a dîs dl Crispi, nevoie de sprijinul majorității, pe care contează de altfel. În privința politice externe și interne nu se va face nici o schimbare. În politica internă se va observa stricta respectare a legilor în ceea-ce privește politica externă buna înțelegere cu toate popoarele. În privința creării fondurilor filantropice dl Crispi a declarat, că e necesar a se crea un fond de 670 milioane, din venitele cărui să se ajute neputincioșii oameni miseri. A rugat apoi a se alege 4 membri în comisiunea bugetară.

CRONICĂ.

Dela Curte. Plecarea din Budapesta a Maiestății Sale Împărătesei-Regine Elisabeta și a Archiducesei Maria Valeria s'a amînat pe timp nehotărît. Maiestatea Sa Monarhul probabil va rămîne încă mult timp în capitala Ungariei, în vremea Împărătesei-Regine și

Archiducesa Maria Valeria vor face o călătorie prin Sudul Europei.

Seiri militare. General-majorul contele Maximilian Schönfeld, la propria sa cerere, a trecut în pensiune și a fost distins cu crucea de cavalier a ordinului Leopoldin. Comanda brigădei de cavalerie Nr. 12, în a cărei frunte se afla contele Schönfeld, va primi-o general-majorul George Georgievits de Apadia, actualmente comandant al brigădei de cavalerie Nr. 6.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Minorenul Avram Neubauer în „Ernyei”; Desideriu Klein în „Kis” și Francisc Grünstein în „Gerő.”

Un proces împăcat. Se scrie din Brașov, că consilierul ministerial Albert Bedő i-a succedat să sfîrșească definitiv procesul pe care l'a purtat de mai multe decenii Brașovul cu Săcelele pentru o pădure. După o desbatere de 7 zile, partidele au subscris protocolul de împăcare.

Un sinod protopopesesc gr-cat. Ni-se scrie: Sinodul de primăvară al preoților din tractul protopopesesc gr-cat. al Reghinului s'asăsece din anul curent s'a ținut în parohia gr-cat. Sânt-Ioana în 20 Martie 1889 st. n., unde deși era timpul dela începutul primăverii, când și comunicațiunea e grea și pe multe locuri foarte rea, totuși s'au prezentat 32 preoți, călătorind unii dintre ei și câte 2—3 zile. La 9 oare înainte de amiază a sosit președintele acestui sinod, dl protopop tractual Petru Uilacanu, dimpreună cu dl notar tractual Alexandru Tîrnoveanu, după a căror sosire numai decătră toată preoțimea, precum și un frumos număr de popor, s'au adunat în biserică, unde după finirea serviciului divin dl protopop, pîtruns pînă în suflet de sfințenia cauzei înfățișate acestui sinod din mai multe privințe, prin o vorbire mieoasă și prin cuvinte alese exprimate din adîncul inimii deschide sinodul, și mai întîin, lasă ca preotul Vasile Pop din Casiva să-și cetească operatul sau anume lucrat spre acest scop. Primul punct de desbatere și rezolvare a fost, că s'a dat viu și căldurosă expresiune de mulțumită Excelenței Sale arhiepiscopului și metropolitului Dr. Ioan Vancea, pentru-că a înființat frumosul și binefăcătorul fond pentru preoții deficienți, la care fond preoțimea din acest tract încă s'a obligat a contribui pe timp de 10 ani, solvind fiecare preot câte 4 fl. v. a. în 12 Maiu a fiecărui an. Cătră finalul ședinței luîndu-se în considerare, că acest tract e foarte extins și împrăsciat, așa încît preoților dela marginile tractului li-e foarte greu a călători în timp de primăvară, când și comunicațiunile sînt rele, s'a fost propus, ca acest sinod să se țină în centru, unde fiecare preot călătorească mai cu înlesnire, dar' insistînd dl Teodor Harsianu, preot în Beica-română, a rămas ca acest sinod și pe viitor să fie ambulant ca și până acum, și așa la învîntarea dlui Nicolau Mateiu, preot în Chiherul-superior, s'a decis a se ține pe anul viitor tot în Mercuria din a treia săptămînă a Păresimilor în parohia Chiherul-de-sus. Alte obiecte ce s'au mai desbătut și alte concluse ce s'au mai adus în acest sinod la finea lui, cred că nu vor fi ascunse de ochii și urechile omenirii. Ședința sinodală s'a încheiat și ridicat cătră 2 oare d. am., când toată preoțimea a fost invitată a lua parte la ospitală masă a venerabilului bîtrîn paroh gr-cat. al locului Petru Ceusianu.

Un participant.

De ale „Kultur-egylet”-ului ardelean. Cefim în „Kolozsvár”: Mihail Munkácsy a trimis din Paris o scrisoare lui Emke. După aceasta, Munkácsy va desemna diplomele de membri. Diploma va ilustra național, pîtrînd în mînă steagul lui Emke. Sub el se vor aduna deosebitele naționalități, împreunate frățesce în Emke... Mai sles naționalitate de felul naționalității dlui Munkácsy (Liebl)!

Demonstrațiuni în capitala „Kultur-egylet”-ului. Capra sare preste masă, iada sare preste casă, — studenții universitari din Budapesta au început a face scandaluri demonstrative, universitarii din Cluj s'ar rămîna ei îndereț? În 23 l. c. seara s'au adunat universitarii clujeni în piață, de unde au mers înaintea locuinței profesorului de universitate Dr. Bela Szász, aici au fluierat și au strigat „Abzug!”; asemenea scandal au făcut înaintea locuinței notarului public Albert Dörgö și a deputatului Desideriu Zsigmond. În urmă cu strigări de „Eljen!” s'au oprit înaintea casei avocatului Albert Deák, au făcut ovațiuni lui Barta Miklós și redacțiunii lui „Ellenzék.” În mijlocul strădei au ars apoi 2 exemplare din „Kolozsvár.”

Rețea telefonică în Cluj. Camera industrială și comercială din Cluj anunță, că ministrul r. u. de comunicațiune ar fi aplecat să înființeze în Cluj o rețea telefonică, la casă dacă s'ar găsi 20 de abonenți, care s'ar îndatora să folosească rețeaua cel puțin timp de trei ani. Taxa de abonament ar fi deocamdată 6 fl. pe lună pentru folosirea telefonului dela o stațiune la alta în depărtare de 2 kilometri.

Technicii de dinți și bărbieri din Budapesta au adresat o petițiune ministrului reg-ung. de interne, pentru-ca să se înființeze pentru ei un curs de învățămînt anatomic la universitatea budapestană, ca astfel absolvînd acest curs, să nu mai întîmpine greutăți în operațiunile lor. Băbierii au cerut chiar să li-se dea diplome după absolvarea cursului, ca experți în „tragerea dinților, plumbarea lor și alte lucruri mai dîrînte”, cum s'au exprimat ei. Consiliul igienic al terii s'a exprimat cu toată hotărîrea în contra acestei cereri; dealtcum și guvernul de

repește-ori a spus, că el nu voesc să creeze „chirurgi de dinți”.

Fecunditate. Se scrie din Erlau, că în 20 l. c. a născut o femeie din acel oraș 4 copii deodată, doi băieți și două fete. Atît mama, cît și născuții, se află bine.

Comisiunea academiei române, însărcinată cu examinarea scrierilor, care s'au prezentat pentru a concura la obținerea celor două premii mari, care se vor da în acest an, se compune din domnii I. Negruți, G. Sion, Baritiu, Urechie, Quintescu, Melchisedec, Brînză, Aurelian și Poni. Comisiunea a început deja să lucreze.

Regina Belgiei Maria Henrieta și principesa Clementina au plecat la Miramar, ca să viziteze pe Prințesa de Coroană vîduva Stefania.

Cestiuni bisericesti.

Ni-se cere publicarea următoareii

Declarațiuni.

Preoțimea română gr-cat. din protopopiatul Reghinului s'asăsece, întrunită astăzi în sinodul protopopesesc de primăvară la V.-St.-Ioana, conscie de chemarea sa, protestează sîrbătorește în contra atacurilor nedrepte ce un preot preot al archidiecei gr-cat. de Alba-Iulia, ascuns sub masca anonimității, nu s'a rușinat a le îndrepta în Nr. 37 al „Tribunei” asupra Excelenței Sale preabunului și preamăritului ei arhiepiscop, asupra demnilor bărbați, care îl ajută întru guvernarea archidiecei sale, precum și asupra preoților archidieceane gr-cat. preste tot; — condamnă și respinge cu adîncă indignațiune toate aserțiunile cuprinse în articolul de mai sus, declarîndu-le de calomnii și invecive malițioase; și totodată își exprimă reverența, mulțumita, recunoștința, supunerea și alipirea față cu Excelența Sa, precum și față cu bărbații chemați a-i da ajutorul întru guvernarea archidiecei.

V.-St.-Ioana, în 20 Martie st. n. 1889.

Petru Uilacanu, Alexandru Tîrnoveanu, protopop gr-cat. și preș. par. gr-cat. în G.-Hodac sinodului și not. sinodal.

Daniel Mateiu, paroh gr-cat. în Habric; Petru Ceusianu, parohul gr-cat. în Sânt-Ioanei; Ioan Iliviciu, paroh gr-cat. în Petelea; Iacob Radu, paroh gr-cat. în Jeleu; Petru Bolianu, paroh gr-cat. în Dumbrava; Nicolau Mateiu, paroh gr-cat. în Chiherul-superior; Ioan Racotianu, paroh gr-cat. în Ibanesi; Florea Moldovanu, paroh în Chincești; Simion Simon, preot gr-cat.; Nicolau Petru, preot gr-cat. în Gurghiu; Constantin Popu, adm. par. gr-cat. în Orșova; Ieremia Popu de Harsianu, paroh gr-cat. în Chiherul-inf.; Basiliu Popu, paroh Casiva; Gavrilă Lioba, paroh gr-cat.; Teodor Harsianu, paroh gr-cat. în Beica-română; Nicolau Berianu, paroh gr-cat. în Filpiș; Ioan Cluzea, preot gr-cat. în Hudru; Vasile Scridon, preot gr-cat. în Gierbeniu; Elie Lupu, preot gr-cat. în Brete; Zacheu Grauru, preot gr-cat. în Sidrișul-mare; Ioan Catone, parohul gr-cat. al Toldal; Alexandru Botianu, preot gr-cat. în Ripa-superioară și inferioară; Ieroteiu Crisanu, administrator gr-cat.; Zaharie Popu, paroh gr-cat.; Teodor M. Popu, paroh gr-cat. în St.-Mihail; Ioan Pop, paroh gr-cat. în Giabenița; Iuliu Grauru, preot gr-cat. în Curticap; Aureliu Dumbrava, preot-cooperator în Habic; Mihail Pop Lupu, preot gr-cat. în Felfeld; Petru Precupu, preot gr-cat. în Solovestru; Petru Ciobotariu, paroh gr-cat. în M.-Reghin.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1889.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1888—89.

III. Publicațiunile Hurmuzachi și cercetări istorice.

(Urmare.)

5. În arhivele de stat dela Florența se află numeroase documente privitoare la Români. Delegațiunea, dorind a se face și acolo o explorare completă pentru istoria noastră, s'a adresat la dl profesor Paoli dela Florența, fost director al arhivelor pînă acum doi ani. D-sa a binevoit a lua asupra-și însărcinarea, de a dirige cercetările și de a face să se decopieze pentru academie toate documentele privitoare la Români. Avem speranță, că prin aceste cercetări se va îmbogăți colecțiunea academiei cu multe și prețioase documente.

6. Sînt foarte cunoscute relațiunile, pe care marele Hetman al Poloniei Ioan Zamoycki le-a avut cu țările românești, se scie, că el a făcut război în Moldova în contra lui Mihail Vodă Viteazul, ca a pus și susținut cu puterile sale pe Eremia Moghilă la tronul Moldovei și pe Simeon Moghilă la al Munteniei. Pînă acum însă documentele lui Ioan Zamoycki nu s'au publicat. Pentru istoria noastră și în special pentru decenii din urmă al secolului XVI. și pentru cel dintîi din secolul următor XVII. sînt de o însemnă

tate capitală, căci prin ele se va arunca o mare lumină asupra epocii lui Mihail Vodă Viteazul și a domnilor din neamul Movileștilor. Bibliotecarul academiei a obținut permisiunea, de a se copia pentru noi toate documentele lui Ioan Zamoyiski privitoare la istoria noastră națională. Delegațiunea a dat spre acest scop autorizațiunea sa, pentru ca cheltuielile ce se vor face cu cercetarea documentelor și facerea copiilor să fie purtate de fondul publicațiilor Hurmuzachi. Colectiunea noastră se va îmbogăți printr'aceasta cu o foarte prețioasă serie nouă de documente, care vor contribui mult la luminaarea glorioasei epocii a lui Mihail Viteazul.

7. Prelungă cele 20 caiete de câte 10 pagini de documente copiate din arhivele ministerului afacerilor străine din Paris, pe care le-a prezentat dl. A. Odobescu la începutul sesiunii trecute, d-sa a mai adăugat la această colecțiune încă alte două caiete. În data ce se va procura cantitatea de copii îndestulătoare din această serie de documente, se vor tipări spre a se termina al III-lea volum din suplimentul la colecțiunea Hurmuzachi.

8. Dl profesor G. Gelich de la Ragusa continuă cu cercetarea și copierea documentelor din arhivele ragusane, care privesc istoria Romanilor.

9. Colectiunea de documente istorice Hurmuzachi are astăzi 14 volume tipărite, în care se cuprind 7738 documente, precum se vede din următoarea tabelă:

Alun. de Adunare de Hurmuzachi	Docum.	Coale tip.	Anii	Volumul
553	553	92	1199-1345	I. p. 1
475	475	74	1346-1450	I. p. 2
385	385	52	1451-1575	II. p. 1
341	341	79	1576-1599	II. p. 2
563	563	76	1576-1600	III. p. 1
629	629	93	1600-1649	III. p. 2
732	732	91	1576-1650	IV. p. 1
362	362	72	1650-1699	IV. p. 2
475	475	54	1650-1699	V. p. 1
355	355	90	1700-1750	V. p. 2
308	308	76	1750-1780	VI. p. 1
1414	1414	135	1781-1814	VI. p. 2
988	988	101	1781-1814	VII. p. 1
56	56	50	1709-1812	VII. p. 2
5438	5438	1135		Suplem. Volume: 14

10. În depositul academiei se mai află următoarele serii de documente, adunate și gata de tipar pentru a completa colecțiunea Hurmuzachi:

Documente adunate, coordonate și adnotate de dl N. Densușianu pentru anii 1200—1575.

Documente copiate din arhivele de stat din Veneția, mai ales din anii 1500—1750.

Documente procurate din colecțiuni polone privitoare mai cu seamă la anii 1500 până 1700.

IV. Donațiuni, legate și fonduri.

În decursul acestui an averea academiei s'a mărit în mod considerabil prin nouă donațiuni.

1. Principala donațiune ce avem de înregistrat este aceea de 200.000 lei, făcută de prințesa Alina Știrbei. La liberalitățile sale anterioare pentru alte institute de cultură, d-sa vine acum și-și leagă numele de acela al academiei, nu numai prin însemnătatea materială a donațiunii sale, ci totodată prin dispozițiunile bine chibzuite, care o reglementează. S'a făcut demersurile necesare la guvern, pentru ca academia să fie autorizată a primi această donațiune, și dimpreună cu votul d-voastre, care va aproba decisiunile luate de academie în ședința ei din 24 Februarie și de delegațiune, veți binevoi a exprima în mod solemn prințesei Știrbei eterna recunoștință a acestui înalt institut de cultură pentru generosul și patrioticul act ce a deservit.

2. Răposatul Iacob de Neuschotz, banchier din Iași, a lăsat academiei prin testament suma de 20.000 lei în bilete de bancă. Donatorul a dispus în testamentul său, că:

„Acest capital va face parte din fondurile academiei. Venitele lui vor fi prevăzute în bugetul anual al academiei și se vor afecta pentru premii autorilor de opere ce după apărarea academiei se vor admite ca bune și folositoare.”

3. Dl Alexandru Constantin Bodescu, consilier al curții imperiale, curator onorific al

gimnasiului din Chișineu și comandor al mai multor ordine, locuind în orașul Bălți, în Basarabia, a făcut academiei o donațiune de 2000 ruble în hârtie, pentru care s'a realizat suma de 5345 lei 60 bani. Dl Bodescu, făcând academiei această donațiune, i-a lăsat deplina libertate pentru a hotărî întrebuințarea ei.

Delegațiunea, în conformitate cu art. 85 al. 3 din regulamentul academiei, a decis a se primi donațiunea prințesei Alina Știrbei, legatul Neuschotz și donațiunea Bodescu. În urma acestor decizii s'a obținut autorizarea regală cerută de lege, s'au primit sumele dăruite și s'au capitalizat în efecte publice. Rămâne acum ca academia, conform dispozițiunii din articolul 7, litera n din statute, să dea aprobarea sa definitivă asupra primirii legatului și donațiunilor care i-s'au făcut și să reglementeze întrebuințarea legatului Neuschotz și a donațiunii Bodescu.

4. Succesiunea Ioan Fătu a fost pe deplin regulată în urma decisiunilor luate de academie în sesiunea trecută. Legatele speciale, a căror executare cădea în sarcina academiei ca legatară universală, au fost date la destinațiunile indicate prin testament. Delegațiunea a luat cuvenitele măsuri spre a se vinde sau a se închiria moara cu vapor, care reprezintă o însemnată parte din valoarea totală a legatului Fătu și care de mai mulți ani stă în nelucrare.

5. S'a regulat deasemenea definitiv succesiunea răposatului Dr. Obdenaru. Acțiunea judecătorească, care se intentase pentru anularea testamentului, n'a ajuns la nici-un rezultat. Înalta curte de cascație a recunoscut validitatea testamentului și astfel succesiunea a rămas așa cum răposatul nostru coleg a voit-o prin testamentul său. Validitatea testamentului și prin urmare drepturile academiei au fost apărute înaintea înaltei curți decătră domnul avocat Vasile Brătianu, care a binevoit a lua gratis asupra-și această sarcină. (Va urma).

VARIAȚII.

(Oarele în care mor cei mai mulți oameni.) Gil Blas din următoarea informațiune importantă: Asistența publică a făcut o curioasă anchetă, pentru a ști care sunt oarele în care mor cei mai mulți bolnavi.

S'a constatat, că mortalitatea par'că ar înceta între oarele 7 și 11 seara; deci începând de la această oară, numărul e foarte mare al morților. După credința populară, mortalitatea e foarte mare între oarele 4—6 dimineața.

(Presă în Rusia.) „Novoje Vremia”, vorbind de a douăzeci-și-cincina aniversare a diarului „Varchavsky Dnevnik”, aduce mai multe laude diarelor poloneze din Rusia. Numitul diar constată, că aceste foi sunt atât de bine redactate și așa de interesante, că chiar Rușii, care locuiesc în provinciile poloneze, sînt abonați la ele.

Presă poloneză, dăce diarul rus, are o semnificație foarte serioasă pentru țeară, căci ele se ocupă cu cele mai grave chestiuni economice ce sînt la ordinea zilei.

Sub acest raport sînt chiar vre-o 5—6 foi politice provinciale, care rivalizează cu organele cele mari politice din Varșovia.

„Moskovskia Vedomosti” pe de altă parte constată influența cea mare a presei din provinciile baltice, există diare în Lituania, care se arată ostile în gradul cel mai mare fracțiunii germane a populațiunii. Există deasemenea o foaie rusească „Riiski Vicotink”, foarte bine redactată.

Cele mai multe din foile baltice sînt germane, care apără în cea mai mare parte obiecturile și instituțiunile vechi. Fiecare buroardă are gazeta ei, propagând aceleași idei.

În primul loc vine „Rigasche Zeitung”, capitala Livoniei posedă alte multe diare și anume: „Stadt und Land”, „Rigasche Tagblatt”.

Dorpat are deasemenea foaia sa germană: „Neue Dorpat'sche zeitung”, deasemenea și orașul Liban etc.

POSTA ULTIMĂ.

Praga, 25 Martie n. Prințul Mauriciu de Hannau a murit.

Belgrad, 25 Martie n. Emigrantul Pasici a fost ales de primar. El în curând are să fie ministru de comerț.

Sofia, 25 Martie n. Sub conducerea lui Stoiloff s'a constituit un partid conservator rusofil.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 26 Martie n. Casa deputaților. Uray și Gabriel Károlyi au vorbit în contra proiectului militar. Apoi s'a închis dezbaterile.

Ministrul de comerț Széchenyi va demisiona în curând, în locul lui se va numi Iuliu Szapáry.

Ieri a demonstrat populațiunea din clasele mai de jos, dar' a fost împărșiată cu baioneta.

Bibliografie.

„Familia”. Anul XXIV. Nr. 9. Cuprinde: Virtegiul lumii, poezie de Smara. — La fântână, novelă de I. V. Păscan. — Sonet, după Petrarca, de Ioan Bocanici. — Teresa Raquin, dramă în 4 acte de Emil Zola, traducere de N. A. Bogdan. — Doine din Bănaț, culese de I. E. Iancovici. — Epistolă deschisă dlui Vincențiu Babeș, de Constanța Dunca-Schiau. — Cugetări, de Sofia Vladu-Rădulescu. — Vasile Papasovici. — Academia de drept în Oradea-mare, cu 4 ilustrațiuni. — Teatrul și Muzica. — Ce e nou? — Modă. Logograf.

„Foia Diecesană”. Organ al episcopiei gr.-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămână: Duminică. Anul IV. Nr. 11. Cuprinsul: Circular către toate oficiile protopresbiterale și parohiale din diecesă. — Despre noul Episcop diecesan. — Biografia fericitului Episcop Ioan Popasu, după „Rom. Revue”. — Necrologe din diare. — Adresă de condolență. — Recepte contra sărăciei. (Fine). — Varietăți. — Concurse.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 24 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui George Piszároviș decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 8 Maiu st. n. a. c. imobilele lui Francisc Bachus decătră judecătoria cerc. din Madoș.

— 24 Aprilie st. n. a. c. imobilele Luisei Benedek născ. Komis (în Sovatul-inferior) decătră tribunalul reg. din Cluj.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile: — la rămasul după Matei Botyánszki și Andrei Kristóffy (din B.-Ciaba) la tribunalul reg. din Bichș-Giula;

— la rămasul după Iuliana Steingasser la tribunalul regesc din Biserica-albă;

— la rămasul după Onica Curt (din Almaș) la judecătoria cerc. din Butin;

— la rămasul după Iosif Ónodi (din Gaborian) la tribunalul regesc din Oradea-mare;

— la rămasul după Elisaveta Müller născ. Weber (din Sânt-Ana-nouă) la judec. cerc. din Șiria;

— la rămasul după I. Marinkin (din Bečherecul-mic) la tribunalul reg. din Timișoara;

— la rămasul după George Kraszkó (din Ciaba) la tribunalul regesc din Bichș-Giula;

Citațiuni:

— Ludovic Pál, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se prezenta în 16 Aprilie st. n. la judecătoria cerc. din Ciuc-Sămărtin.

— Petru Wolf, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se prezenta în 6 Aprilie st. n. la judecătoria cercuală din Ciacova.

Concurse în provincii:

— Contra Iosif Mészáros în Iara. Concurse ems. Antoniu Pozsoni; massa crt. Cristofor Lengyel. Term. de ins. 30 Aprilie n., proced. de licid. 14 Maiu n.

Călimdarul zilei.

15/27 Martie.

Iulian: Agapiu.
Gregorian: Rupert.

Soarele: răsare 5.52, apune 6.20.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 26 Martie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 728.1)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
721.9	-7.3	+2.0	+12.4 — 2.8	SV

Din țeară, 25 Martie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcție și tăria
Budapesta	760	+4.8	S 1
Sămar	760	+5.0	N 1
Cluj	761	+4.0	O 1
Orșova	763	+6.0	O 2
Timișoara	764	+4.0	S 1
Arad	761	+4.0	O 1
Panciova	760	+2.2	V 1

Sosiți în Sibiu.

La 24, 25 și 26 Martie n.

Hotel „Neurhrer”. Roth, Weinberger, Natzi, din Viena; Warnecke din Grotz; Weisz și Fischer din Arad, toți comercianți; Kinn, preot; Gleim din Sighisoara; Hintz, director de școală din Feldioara; Eckhardt, căpitan din Brașov; Dr. George Moga, Dr. Gabriel, medici militari din Cluj.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Ioan Turecu, protonotar din Făgăraș.

Hotel „Hubermann”. Adolf Roth, curălar, Maria Krausz din Făgăraș.

Economie.

Comisiunea economică a comitatului Sibiuului va ține Vineri în 29 l. c. la 4 oare d. a. o ședință în sala cea mică a casei comitatului.

La ordinea zilei vor fi 16 puncte de dezbateri.

Între altele se vor dezbate următoarele chestiuni: Preliminarea speșelor fondului economic pe anul 1889. Hotărîrea termenului pentru examenele din estimp ale învățăcelilor de economie. Întregirea numitului *fundus instructus* (cumpărarea de porci, păsări și coșnițe de albine). Societățile casei economice pe anul 1888. Anticipațiuni pentru speșele curente. Plantarea de arbori pe ambele lături ale străzii Cisnădiei. Statutul pentru plantarea celorlalte străzi din Sibiu. Planul înființării unei gospodării muntene. Societățile școalelor de industrie din Sibiu, arătarea dotațiunilor pe 1888. Societățile pe 1888 ale reuniunilor economice subvenționate. Petițiunea către minister pentru scăderea prețului minimal al vinului de desert în vîndare mică. Dispozițiile de executare a legii pentru pescuit s. a. s. a.

Societatea din Brașov pentru cultivarea napilor de zahăr s'a constituit în 20 l. c. De președinte al societății s'a ales preotul Ioan Hubbles, de secretar predicatorul Wilhelm Morres, de controlor măcelarul Carol Eitel. În comitetul de supraveghere s'au ales Iosif Dück, Mihail Fleischer și Frederic Taag.

Alcaloidul ovăsurilor negre. Am vorbit în numărul trecut de acest alcaloid, care se găsește în coaja ovăsurilor și care stimulează atât sistemul nervos al cailor. Am spus, că e mai avantajos a se da cailor ovăsurile negre, al căror alcaloid dă acea vigoare particulară. Această excitare nu e însă de lungă durată, de aceea e bine a se da când se pun caii a lucra; ear' când caii stau li se poate da și ovăș alb amestecat cu orz. Ovășul negru, care dă vigoare până și cailor celor mai moi, are un singur neajuns, acela, că fiind mai tare, se întâmplă de multe-ori că trece nemistuit prin stomachul cailor. Se poate însă remedia dându-se cailor hurluit, care servește ca aliment bun pentru cai.

Virsta porcilor nu se poate ști așa de exact — după dinți — ca la alte animale, deosebit că porcul se lasă mai cu greu a fi căutat în gură. Cu toate acestea se poate observa, că după un an și jumătate mai totdeauna porcii au toți dinții adulți. Porcii au toți dinții de lapte numai după a treia lună. Cu cât porcii îngrășați de Crăciun sînt mai tineri, cu atât carnea lor e mai fragedă. Grăsime multă nu găsim decăt la porci bătrâni îngrășați.

Până la virstă de șese luni pentru rasele obicnuite și până la un an și jumătate pentru rasele cu urechile lungi, nu sînt buni de îngrășat porci. Cu cât se apropie momentul tăierii porcilor, cu atât trebuie a se hrăni cu mîncări mai alese.

Până la virstă de șese luni pentru rasele obicnuite și până la un an și jumătate pentru rasele cu urechile lungi, nu sînt buni de îngrășat porci. Cu cât se apropie momentul tăierii porcilor, cu atât trebuie a se hrăni cu mîncări mai alese.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 11 Martie 1889.

Emberico lui Feitler, grâu 2500 hect., 11.75 lei. Emberico lui Feitler, grâu 650 hect., 10.75 lei. Marghiloman lui Feitler, grâu 2800 hect., 11.20 lei. Blumen lui Bellet, grâu 700 hect., 8— lei. Rosenberg lui Bellet, grâu 2700 hect., 9.20 lei. Mersing lui Carnevalli, grâu 3810 hect., 10— lei. Campanu lui Peirano, secară 6200 hect., 5.80 lei. V. Sassu lui Schmirer, secară 2500 hect., 5.40 lei. L. Mendl lui Peirano, secară 1000 hect., 5.85 lei. Perlea lui Carnevalli, porumb 1250 hect., 7.60 lei.

Agiu 0.20%.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 21 Martie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5—; grâu mestecat fl. 3.60 până fl. 4—; secară fl. 3.20 până fl. 3.40; orful fl. — până fl. —; ovășul fl. 1.80 până fl. 2.10; cucuruzul fl. 3.25 până fl. 3.50; semința de cânepă fl. 3.50 până fl. 4—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 2—; melaialu hectolitru fl. — până fl. 10—; mazerea fl. 5.50 până fl. 5—; fasolea fl. 5— până fl. 5.25; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 45— până fl. 50—; sîn brăt 100 kilogram fl. 17— până fl. 22—; lumini de sîn vîrsate fl. 36— până fl. 38—; unsorarea de porc fl. 65— până fl. 70—; slămina fl. 50— până fl. 60—; cânepă fl. 36— până fl. 38—; fînul fl. 1.50 până fl. 2—; sîpunul 100 bucăți fl. 20— până fl. 30—; spirital gradul 52 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc — până 44 cr.

Virgul de rîmători în Stelnbruch. În 23 Martie n. s'a notat: ungureșci bătrîni grei 55— cr. până 55.1/2 cr., ungureșci tineri 57— cr. până 58.1/2 cr., de mijloc 56— cr. până 57.1/2 cr., ușori 54— cr., până 55— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54— cr., până 54.1/2 cr., ușoră 52— cr. până 53.1/2 cr., românești, de Bakony, grei 51— cr. până 51.1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54— cr. până 54.1/2 cr., transito ușori 53 cr. până 53.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 490 cumpănați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Martie 1889.

Semînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu				
Bănățeneș, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.35	7.55	—
Grâu de Pesta	—	7.30	7.50	—
Grâu de Alba-regală	—	7.30	7.50	—
Grâu de Bácska	—	7.30	7.50	—
Ungureș de Nord	—	7.20	7.40	—

Semînțe, vechi ori noue	Soia	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Secară			
Orz	Nutret de vinars	70—72	5.65 5.90
	de bere	60—62	5.80 6.20
Ovăș	—	62—64	6.30 7.10
Cucuruz (porumb)	—	64—66	7.35 8.50
	bănăț.	39—41	5.25 5.70
	de alt soi	75	4.45 4.65
	—	73	4.70 4.75
Hrîșcă	—	—	5.40 5.75

Marfă pe termen.	Grâu	de primă, de toam. Iul. Aug. Maiu-Iun. de toam. de primă.	Prețul per 100 chilogr. dela până
	Cucuruz	—	7.18 7.35
	Ovăș	—	4.79 4.81
		—	5.26 5.31

Produse diverse	Soia	Prețul per 100 chilogr. dela până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60— 64—
"	franceză	— —
"	italiană	43— 58—
Oleu de rap.	roșie	37— 37.50
Oleu de in	rafinat	— —
Uns. de porc	dela Pesta	58.75 60—
Slănină	dela țeară	51— 51.50
Sîn	sventată	56— 57—
Prune	afumată	35.50 34.50
Lietar	din Bosnia, în buți	10.25 17.50
	din Sîrbia, în saci	16.50 16.75
	slavon, nou	16— 16.25
Nuci	bănățeneș	— —
Gogoși	din Ungaria	— —
Miere	ungureșci	— —
	sîrbesci	29.50 30—
	brut	35— 34—
Ceară	galbînă străcurată	115— 117—
Spirit	de Rosenau	14— 15—
	brut	18.50 19—
	Drojdințe de spirit	— —

Cursul pieței din Sibiu.

din 24 Martie st. n. 1889.

Hârtie-monetă română Camp. 9.50 vînd. 9.60

Lire turcești " 10.80 " 10.90

Imperiali " 9.80 " 9.90

Ruble rusești " 1.27 " 1.29

Bursa de Budapesta

din 22 Martie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6% 101.85
" " " 4% 94.40
" " " 5% . . .

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania“.

A XX-a adunare generală ordinară

va avea loc **Duminecă în 14 Aprilie c. n. a. c.** la 3 oare după prânz în casa proprie a institutului (Strada Cisnădiei Nr. 5).

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1888.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghiere.
5. Propuneri incuse.
6. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

[702] 1-3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Răsărit, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teliuș				Teliuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiiu			
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt	Tren mixt
Viena	11.10	8.—		București	4.40	7.50		Viena	11.10	2.—		Teliuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică	2.29	4.85	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predeal	9.12	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32	Șeica mare	3.02	5.05	
Szolnok	11.06	4.05	7.38	Timiș	9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos	12.50	4.10		Loamneș	3.46	5.46	
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	Brașov	10.12	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot	1.01	4.43		Ocna	4.18	6.17	
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46		4.10	7.10		Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.18	11.—	Sibiiu—Copsa mică			
Vărad-Velence		7.11	9.18	Feldioara	4.56	7.31		Győrök	2.37	4.48	6.18	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21	Sibiiu	8.50	10.—	
Fugyi-Vásárhely		9.27	2.19	Apatia	5.37	8.14		Pauliș	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35		Ocna	9.17	10.24	
Mező-Telegd			2.32	Agostonfalva	6.07	8.36		Radna-Lipova	3.48	5.19	6.51	Branișca	3.28	7.02		Loamneș	9.45	10.50	
Rév	7.41	10.21	2.55	Hasfalău	6.55	9.12		Conop	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28		Șeica mare	10.20	11.30	
Mező-Telegd	8.10	11.38	3.38	Sighisoara	8.36	10.24		Bérvava	6.09	7.37		Gurasada	4.08	7.40		Copsa mică	10.49	11.45	
Brateca		12.16	4.01	Elisabetopol	9.13	10.46		Soborșin	6.28	7.55		Zam	4.44	8.11					
Bucia		12.54	4.33	Mediaș	9.56	11.19		Gurasada	7.26	8.42		Soborșin	5.20	8.46					
Cincia	9.04	1.57	4.49	Copsa mică	10.37	11.47		Ilia	8.01	9.12		Bérvava	6.27	9.38					
Huiedin	9.34	3.11	5.31	Micăsasa	10.59	12.02		Branișca	8.34	9.41		Conop	6.47	9.53					
Stana		3.40	5.40	Blaj	11.16	12.09		Deva	8.55	9.56		Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50				
Aghirș		4.15	6.12	Orăștia	11.37	12.25		Győrök	9.19	10.17		Pauliș	7.43	10.42	6.18				
Ghirbău		4.36	6.24	Timiș	12.16	12.53		Simeria (Piski)	7.59	10.58	6.38	Glogovaț	7.43	10.42	6.18				
Nădășel		4.55	6.36	Teliuș	12.38	1.05		Orăștia	8.28	11.35	7.19	Arad	8.42	11.39	7.38				
Cloș		10.34	5.26	Aiud	1.51	1.47		Șibot	11.09	11.37		Szolnok	9.17	12.31	6.20				
Apahida	11.15			Vințul de sus	2.18	2.08		Alba-Iulia	11.39	12.—		Budapesta	2.32	5.12					
Ghirș	11.34			Uioara	2.48	2.30		Teliuș	12.12	12.29		Viena	6.—	8.20					
Cucerdea	12.45			Cucerdea	2.56	2.37			8.05	12.29	12.46			3.—	6.05				
Uioara	1.30			Ghirș	3.14	2.53			8.59	1.16	1.26								
Vințul de jos	1.37			Apahida	3.26	3.26													
Aiud	1.4—			Cloș	4.01	4.40													
Teliuș	2.07			Nădășel	5.28	5.56													
Crăciunel	2.26			Ghirbău	5.32	5.—													
Blaj	3.11			Stana	6.37	5.32													
Micăsasa	3.24			Hasfalău	6.58	8.—													
Copsa mică	3.54			Fugyi-Vásárhely	7.14	8.36													
Mediaș	4.09			Vărad-Velence	7.29	9.02													
Elisabetopol	4.21			Oradea-mare	7.56	10.11													
Sighisoara	5.11			P. Ladány	8.18	10.51													
Hasfalău	5.45			Szolnok	8.58	12.16													
Homorod	6.12			București	9.15	12.50													
Agostonfalva	7.21			Viena	9.34	1.19													
Apatia	7.32				9.53	7.51													
Feldioara	8.17				10.25	8.17													
Brașov	8.37				10.47														
Timiș	9.06				10.57														
Predeal	9.45				11.04	8.42													
București	1.56	5.37			11.19	8.47	10.50												
	2.58	6.20			1.15	10.08	1.33												
	3.28	6.47			3.29	11.51	3.29												
	9.35	11.50			6.33	1.55	7.45												
					2.50	7.15	6.05												

Nota: Numeri încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michell Gerula.